

[Aage Fogh.]

en Bedømmelse af Landbruget kontra andre Erhverv. Endelig udtaler jeg Haabet om, at vi inden alt for længe maa kunne enes om at søge at komme ind til den Rod, hvorfra denne stedse tilbagevendende Krise stammer, for at kunne faa den udryddet een Gang for alle.

De her forelagte Forslag er nødvendige i Øjeblikket, og derfor anbefaler jeg dem paa det bedste til en hurtig og velvillig Behandling.

J. S. Foget: Det Forslag, vi her behandler, er i Virkeligheden det af mit Parti stillede Forslag til Lov om Ændring i Gældssaneringsloven med Underændringsforslag fra Regeringspartierne. Jeg skal indrømme, at det ærede Medlem Hr. Duborg aabenbart ikke har opdaget det, idet det ærede Medlem helt glemte at omtale vort Forslag, men det skal jeg tilgive ham. Jeg vil derfor tillade mig at gennemgaa de Ændringer, vi har stillet Forslag om; derigennem kommer jeg ogsaa ind paa de Underændringsforslag, Regeringen har stillet, idet disse nærmest kun gaar ud paa en sproglig Ændring af vort Forslag.

Det første, vi stiller Forslag om, er, at Beløbet, der stilles til Raadighed, forhøjes fra 100 til 150 Mill. Kr. Vi hørte ganske vist i Gaar den højtærede Minister meddele, at der kun var 13 500 Ansøgninger inde i Øjeblikket, men Ministeren nævnte ikke, hvor mange der var trukket tilbage og afvist paa Grund af, at Loven, saaledes som den administreres, slet ikke svarer til de Forventninger, man med Rette kunde stille til den. Hvis denne Lov var udformet og blev administreret, som Ministeren gennem sine Udtalelser under dens Behandling i sidste Rigsdagssamling gav Udtryk for, vilde de 100 Mill. Kr. langtfra slaa til, ja, maaske end ikke de 150 Mill. Kr. Det Forslag, vi saaledes har stillet, har Regeringen imidlertid ikke villet gaa med til, og jeg indrømmer, at naar man hindrer, at denne Lov udnyttes fuldt ud, skal der heller ikke saa store Beløb til, som hvis den blev udnyttet; og det Beløb, vi har foreslaaet, staar derfor i Relation til de øvrige af os foreslaaede Ændringer.

Vi har dernæst foreslaaet, at der nedsættes to Bevillingsudvalg, og at Ministeren bruger den Bemyndigelse, han har ifølge Lovens § 16, til at nedsætte flere Akkordudvalg. Dette har Regeringen heller ikke villet imødekomme paa Trods af, at Ministeren selv i Forgaars gav os de bedste Beviser for, hvor nødvendig en

saadan Ændring er. Ministeren meddelte nemlig, at der den 17. Januar til Amtsudvalgene var indgaaet — saaledes som jeg nævnte før — 13 500 Ansøgninger, og at der af disse, efter at Loven nu har virket siden først i April, altsaa snart 9 Maaneder, endnu kun er færdigbehandlet 3 065, eller end ikke 25 pCt. Jeg hørte forleden, at en Mand havde indgivet Begæring i Juni Maaned, men endnu ikke havde hørt om sin Ansøgning.

Vi staar imidlertid ikke ene om dette Krav. De samvirkende danske Landboforeninger har den 13. ds. i deres Henvendelse til Statsministeren fremsat Krav om Foranstaltninger, der medfører større Hurtighed i Administrationen af Gældssaneringsloven, saa at en hurtig og effektiv Gældssanering kan gennemføres i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser. Dette er i hvert Tilfælde klare Ord for Pengene, der netop understreger det af os i vort Forslag rejste Krav. Dagen efter saa man, at Regeringsorganet „Politiken“ skrev, at paa dette Punkt havde Landboforeningerne utvivlsomt Ret. Vi staar altsaa i dette Spørgsmaal med baade Landboforeningerne, Landbrugernes Sammenslutning og den radikale Presse bag os. Desuagtet nægter Regeringen at tage vort Forslag til Følge, hvilket selvsagt vil medføre, at Arbejdet med Gældssaneringsloven atter som hidtil vil snegle sig af Sted.

Vi kommer nu til et Forslag fra os, som Regeringen har taget til Følge, nemlig Forslag om Fredningstidens Forlængelse. Vi takker, fordi man har efterkommet vort Ønske paa dette Punkt, og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne lige citere et Brev, som vi netop i Dag har modtaget, et Brev, der viser, hvor nødvendigt det er. Der staar deri:

„Det gælder vort Hjem. Jeg er en af de mange, der søger Saneringslaan, og jeg har haft min Fredningstid. Det blev lovet, at Laanet nok gik i Orden til December Termin. Der kom saa en Forespørgsel, og jeg sendte saa ind paa ny, men nu har man gjort Udlæg paa 27 700 Kr. i min Ejendom.....“

Vi ser altsaa, at selv om der er indgivet Begæring, saa snegler Tiden sig væk, og det er umuligt efter den hidtil gældende Lov fortsat at holde en saadan Mand fredlyst. Derfor takker jeg Regeringen for, at den har efterkommet vort Krav om, at Fredningstiden nu bliver forlænget.

Jeg kommer saa til vort Forslag om en Ændring af den Grænse, hvortil Saneringslaanene maa anbringes. Vi foreslaar,